

обмежень. У разі їх порушення до винного можуть бути застосовані штраф або безоплатні роботи на користь суспільства. Застосовується також відстрочка виконання вироку відносно осіб, засуджених до позбавлення волі або штрафу. Що стосується позбавлення волі, то його строки передбачені в окремих статутах, але якщо в статуті такий строк не визначений, він не може перевищувати двох років. За загальним правом строк позбавлення волі встановлюється судом. Позбавлення волі може бути призначено і на невизначений строк, а також довічно (наприклад, за умисне вбивство).

Покараннями в США є смертна кара, позбавлення волі, пробація, штраф. Верховний суд США обмежив застосування смертної кари в окремих штатах лише вчиненням тяжкого вбивства або позбавленням життя внаслідок іншого тяжкого злочину. У деяких штатах (їх більше десяти) смертна кара скасована і замінюється довічним ув'язненням. Позбавлення волі може бути призначено на різні строки через систему абсолютного складання покарання за сукупністю злочинів ці строки набагато перевищують середню тривалість життя або засудження на два довічних ув'язнення. Встановлюється можливість винесення невизначених вироків, де покарання передбачається в межах якогось строку з наданням особливим комісіям або навіть адміністрації місця позбавлення волі вирішувати питання про умовно-дострокове звільнення засудженого.

Таким чином, удосконалення системи видів покарання слід проводити з урахуванням світового досвіду у зазначеному питанні.

Наук. кер. - Харченко В. Б., канд. юрид. наук

ПРИЧИНИ ІСНУВАННЯ ЗЛОЧИННОСТІ НЕПОВНОЛІТНІХ В НАШОМУ СУСПІЛЬСТВІ

Стеценко Л., студ.

Злочинність серед неповнолітніх – це дуже актуальна проблема будь-якого суспільства. Не оминає вона і Україну. Статистичні дані МВС України свідчать, що в середньому, кожне четверте правопорушення вчиняється молодими особами віком до 21 року. Правоохоронні органи дедалі частіше фіксують

непоодинокі випадки залучення підлітків до організованої злочинної діяльності.

Більше половини злочинів, вчинених неповнолітніми, належать до категорії тяжких. Фахівці стверджують, що останнім часом неповнолітні дуже рано набувають досвіду антисоціальної, протиправної поведінки. Йдеться про неабияке “омолодження” сучасної злочинності в Україні. Такий стан справ є вкрай недопустимим, якщо йдеться про демократичний розвиток суспільства та належне виховання потенціалу нації в дусі поваги до норм права і моралі. Слід визнати, що є чимало проблем у налагодженні роботи з профілактики серед цієї категорії осіб та їх соціального захисту.

Причини появи злочинності серед неповнолітніх можуть бути схожими з тими, що обумовлюють злочинність серед дорослих. На даний час це може бути економічна криза, що не дає можливості нормального існування. Але що стосується злочинності неповнолітніх, то причини її появи мають окрему специфіку, яка впливає з самого віку злочинця та його психологічних особливостей. Такими детермінантами можна вважати нестабільність і негативність стосунків у сім'ї, неналежне виховання в школі, “вплив вулиці” тощо.

Що ж насправді штовхає несформовану особистість на злочин? Одні шукають причину у недостатньому рівні освіти, виховання та уваги з боку батьків. Інші – у згубному захопленні комп'ютерними іграми та Інтернетом, яким діти приділяють найбільше свого вільного часу, і швидше за все, не помиляються ні перші, ні останні.

Виховання в сім'ї відіграє дуже важливу роль в житті кожної людини. Але ж в наш час досить багато сімей, що не можуть забезпечити належного рівня сімейного виховання і в яких створюються передумови для негативного формування особистості.

Особливо непокоїть значна кількість розлучень. За статистичними даними в Україні кожен другий-третій шлюб розпадається. Крім того більше половини шлюбів – невдалі, нестійкі. І незважаючи на те, що сім'я зберігається, в значній кількості сімей спостерігаються стійкі конфліктні ситуації, що виникають внаслідок зловживання батьками спиртними напоями, невміння будувати взаєностосунки між собою та з дітьми, розбіжності у поглядах на ряд важливих сімейних проблем,

непідготовленості до подружнього життя, педагогічної неосвіченості. Все це призводить до сімейної дезорганізації, нестабільності у взаємостосунках та породжує дитячу бездоглядність, формалізм у ставленні до дитини, зайнятість батьків власними проблемами, відсутність емоційної підтримки і допомоги дитині. Дослідженнями встановлено, що 75% неповнолітніх правопорушників, що скоїли тяжкі насильницькі злочини вийшли з сімей, де був низьким авторитет батька, де мали місце пияцтво, сварки, грубість, сімейна дезорганізація.

Незважаючи на вимоги ст. 62 Закону України “Про телебачення і радіомовлення”, яка забороняє розповсюджувати передачі та програми, які можуть зашкодити фізичному, інтелектуальному і духовному розвитку неповнолітнього, на наших екранах все частіше можна побачити сцени жорстокості, насильства, агресії, які негативно впливають на психіку неповнолітніх.

Криваві бійки та смерть стали для підростаючого покоління звичними. Годинами просиджуючи перед екраном телевізора, дитина перестає розуміти чужий біль, убивство для неї стає чимось повсякденним.

Що ж до комп’ютерних ігор, то не секрет, що найпопулярнішими є “стріляли”, вбивства в яких скоює головний герой – персонаж позитивний. Вдосталь награвшись у війну й надивившись фільмів жахів, сучасні діти не бояться смерті, вона стає для них не більш ніж грою, адже погляди людини формуються лише на підставі досвіду.

Некращим чином на злочинність неповнолітніх впливає і існуюча на тепер судова практика щодо поблажливого ставлення до призначення покарання неповнолітнім особам. Це також створює у зазначених осіб відчуття вседозволеності.

Розглянувши все вищенаведене ми розуміємо, що проблема злочинності неповнолітніх повинна вирішуватись. Але ж яким чином можна це зробити?

Необхідно сформувати у всіх навчальних закладах банки даних на підлітків, схильних до правопорушень, забезпечити проведення з ними індивідуальної психологічної педагогічної роботи; створювати та розповсюджувати рекламні, інформаційно-правові, методичні матеріали для дітей про здоровий спосіб життя та запобігання правопорушенням, дитячій злочинності,

бездоглядності. Також засобам масової інформації необхідно активніше проводити пропаганду правомірної та позитивної поведінки, висвітлювати справжні людські цінності, найважливіші пріоритети життя, тощо.

Наук. кер. - Харченко В. Б., канд. юрид. наук

ЗАКОНОДАВЧЕ РЕГУЛЮВАННЯ ПРОЦЕДУРИ БАНКРУТСТВА. ТЕНДЕНЦІ РОЗВИТКУ ТА ВДОСКОНАЛЕННЯ

Литвиненко М., студ.,
Шматко С., студ.

До 1992 р. Україна не знала інституту банкрутства. Закон України від 14 травня 1992р. "Про банкрутство" визначив спеціальний порядок розгляду арбітражними (нині — господарськими) судами справ фінансово-неспроможних підприємств. Закон був доволі простий, і суть фактично зводилася до господарюючого суб'єкта. Практично він не вирішував проблем фінансового оздоровлення підприємств, не надавав пільг для боржників. Інакше кажучи, його завдання полягало у змушуванні боржника будь-якими шляхами (навіть на шкоду виробництву) погасити борги перед кредиторами.

Процес формування інституту банкрутства в Україні тільки починається, тому важливо звернутися до багатовікової історії даного інституту права, вивчити закономірності становлення цієї невід'ємної частини законодавства країн із ринковою економікою. Це допоможе найбільш ефективно використовувати правові інструменти, які найкраще відповідають сьогоднішньому стану регулювання майнових відносин у країні.

Історія становлення інституту неспроможності налічує декілька сторіч. Відносини, пов'язані із зверненням майнових вимог до боржника при нестачі майна для їх повного задоволення, регулювалися з давніх-давен.

Датою виникнення інституту банкрутства в Україні варто вважати момент прийняття Закону від 14 травня 1992 р. „Про банкрутство”. Він визначав, як впливало з преамбули, умови та порядок визнання юридичних осіб — суб'єктів підприємницької